

PIGE SPEJDERNE

UDGIVET AF DET DANSKE PIGESPEJDERKORPS

1935

Nr. 5

Lejrudstyr

Lejrseng	17,00
Sovepose	29,50
Barnesovepose	24,50
Lejrtæppe, 1,50×2,00 m	9,50
Tæppehylster	2,75
Lagenpose	3,50
Madrasvaar	3,50
3 Mands do	5,75
Rygsæk med Meis, originale	20,00—23,00
do. do.	9,50—11,00—16,00
Tornysterrygsæk	10,00
Blaa Tværsæk	1,90
Spisebestik, rustfrit	1,85
Ske, Kniv og Gaffel i Pose	1,15
1 Sæt Tallerkener og Krus	1,40
Sejldugsvandfad	1,80
Sejldugsspand	2,50
Fodfolksspade	4,25
Spejderspade	2,25
Økse	4,00
Øksehylster	1,15
Teltlygte	1,15

Har DU, hvad du skal bruge
til Sommerens Lejr?

Det danske Pigespejderkorps Depot,
Spejderskolen — Korinth — Fyn.

Postkonto: 40673.

Depotets Filial i København:

Vestervoldgade 94^{III}

PIGESPEJDERNE

UDGIVET AF DET DANSKE PIGESPEJDERKORPS
REDIGERET AF MERETE KLOCH, HJØRRING

Nummer 5

Maj 1935

18. Aarg.

RAADSKLIPPEN

„Vær glad, naar Faren vejer
hver Evne, som du ejer — —“

skriver Bjørnstjerne Bjørnson og taler med disse Ord til hver eneste Ung. — Naar du er til Stede ved et Ulykkestilfælde, og du dér faar Lejlighed til at yde Patienten den første Hjælp, da vil du bagefter føle Glæde ved at have været i Stand til at kunne bruge noget af det, du havde lært. — — Og naar Sorgen en Dag banker paa dine Kæres eller din egen Dør, naar du synes, at alt er Kamp og Strid, at saa meget vil dig imod baade i Verden omkring dig og inde i dig selv, da maa du ikke tabe Modet og give op. Alt hvad du ev-

ner, skal du sætte ind, jo mere du dygtig- gør dig baade praktisk og aandeligt, des mere har du at sætte ind, og jo mere vejer det til i Vægtskaalen. Gaar du ind i Kampen med hæ- vet Pande — ikke giver op — men vil naa frem til Sejr, da vil du blive et gladere, rigere og lykkeligere Menneske. — Livet kræver Kamp, og kun den, der kæmper, har Mulig- hed for at sejre. —

Det er nok saa meget Modgang, der skaber et Menneske. —

K. H.

Paris.

Tur — og især Retur.

„Er du rigtig klog?“

„Du maa jo være skør,“

„Hvor kan du dog finde paa det,“ saadan var de forskellige Udraab, Familien kom med, da jeg for 117-ende Gang sagde, at jeg vilde rejse til England og tage Plads. Det var nemlig en fast Regel, at jeg 2—3 Gange om Aaret kom med den ganske nye og efter Familiens Mening aldeles vanvittige Idé.

Naa, men det skete altsaa, at en Veninde i Paris skulde hjem, og jeg havde Chancer for at faa Pladsen. Jeg havde ganske vist bestemt mig for England, men Hovedsagen var dog at komme ud, saa jeg talte og talte, mindst 113 Gange forsøgte jeg at faa Smaapengene til at formere sig, og til sidst fandt jeg da ud af, at jeg kunde klare den til en III Kl. Billet til Paris, og da jeg kunde faa 1 Aars Permission fra min Kontorplads, var der jo ikke Spor at betænke sig paa. Jeg fik Permissionen uhyggelig nemt, det har maaske oven i Købet været lidt af en Lettelse at blive fri for min Nærværelse i et helt Aar.

Efter at have været grusom sparsommelig i to Maaneder, dampede vi saa af Sted, ja, jeg skriver vi, for lige før jeg skulde rejse, fik jeg Brev fra Madame, om ikke jeg vilde tage en Veninde med, da det vilde være meget morsommere for os at være to sammen, hun glemte fuldstændig at fortælle, at hun sparede mange Penge ved at have to danske Figer i Stedet for een fransk, — og saa er de saa interessante, de Skandinaver.

Men Toget ruller — ned gennem Tyskland, paa en henrivende III Kl. Inkvisitionens Torturinstrumenter har kun været Legetøj mod dette, hvor hvert Sæde er eet Brædt, som man hager sig fast i. Et godt Holdpunkt har vi heldigvis, idet Mellemrummet mellem de to Brædder er saa snævert, at Knæene støder mod den rejsende lige overfor, hvis vi vel at mærke er gode Venner med Modparten.

I Hamburg gaar — nej, vakler vi op til den Kaffe, som vi har fablet om de sidste to Timer; men vi er snart enige om, at Jern-

banekaffe prøver vi ikke mere. Vi havde endda rensat Kopperne for tre brune Rande indvendig og Tjenerens Fingeraftryk saavel indeni som udenpaa.

Ved et ualmindeligt heldigt Tilfælde finder vi den rigtige Perron med Kölnertoget, hvor vi prøver at erobre os en Plads; men der er alt for mange stærke Tyskere til, saa vi staar ret op og ned i et Par Timer og repeterer paa Kraft alt, hvad vi kan af Fransk, hele fem Gloser, det er egentlig ikke saa daarligt, synes vi, — til vi senere opdager, at vi udtaler dem aldeles forkert.

Nu har vi efterhaanden forsonet os med, at vi skal hænge i denne Strop lige til Köln, da der kommer en Konduktør og slæber af med os, d. v. s. det er os, der „slæver“ med alt vort Kluns. Paa Turen her bliver vi da klar over, at vi har betalt vore Billetter alt for dyrt, først skal vi staa op i flere Timer, og derefter spadserer Resten af Vejen til Köln. Næh, stop, nu puffer han min Veninde ind i en Kupé. Jeg sniger mig bagefter, men, nej Tak — han maa tro, at jeg trænger til lidt mere Motion, for vi gaar lige saa langt igen, inden han puffer mig ned imellem en tyk Nonne og en tynd Skoledreng. Min sidste Tanke, inden jeg dører hen, er, at „Farvesymfonien“ skal have Drikkepenge. Det er Konduktøren, der er blevet bæret med dette Navn, fordi hans røde Ansigt kronet af en kongeblaa Kasket med Guld- eller Sølvbaand, og hele denne Herlighed sidder paa en Krop af græsgrønt Klæde med røde Snore og blanke Knapper.

Men alt faar en Ende — — „Aussteigen“ raabes der, og vi er i Köln. Vi kigger lidt paa Domkirken, drikker lidt „Kølnervand“ (uha) og begynder at vente paa Toget, der skal gaa om en Time.

„Sikken en Samling Banditter,“ er vi rørende enige om, da Toget østfra kommer; man skal lede længe efter at finde en saa udsøgt og komplet Række Forbrydertyper, som de, der stod ved Kupévinduerne. Hvis de er saa slemme, som de ser ud til, maa Toget være kørt i forkert Retning, eller i hvert Tilfælde er det en lille Omvej at køre til Sibirien via Köln. Foruden Ansigterne er deres Paaklædning, hvis man da kan kalde det

Mod Pinse!

*Hvor trænger vi til Pinse,
Pinsesol og Pinseregn,
vi, som har længe længtes frem
og spejdet efter Bristningstegn.
Hvor trænger vi til stort at se,
at store Ting iblandt os ske,
at det faar Sejr, der higer højt
at Sommersind faar sunde Kaar,
og alt det gror, der hegne kan
vort Folk i onde Aar.*

*Hvor trænger vi til Pinse,
Pinseglød og Pinseaand,
vi, som har stridt saa svar en Strid
imod os selv og Selvets Baand.
Hvor trænger vi til stort at se,
de største Ting kan i os ske,
at midt i Livets onde Kaar
og Smaalighed og Uforstand,
kan Aanden tænde i en Sjæl
en Ild, en Alterbrand.*

Mads Nielsen.

saadan, ogsaa lidt for sig selv. Skjorterne stod aabne langt ned paa Brystet, og Benklæderne sad saa sjusket, at vi med Angst tænkte paa, hvad en Bevægelse af Toget kunde foraarsage. Kvindernes Paaklædning var desværre ikke bedre; de faa, der havde Kjoler paa, saa ikke mere paaklædte ud end de, der optraadte i Undertøjet. Jeg har desuden en lumsk Mistanke om, at Sæbefabrikationen ikke staar særlig højt i Rusland, og af Kamme er den mest almindelige nok den med de fem Tænder, der er saa dejlig nær ved Haanden.

Det vilde være Usandhed at sige, at vi var vildt begejstrede ved Tanken om det Rejse-selskab, og heldigvis lader det til, at Direk-

tionen er klar over, at almindelige Mennesker tøver lidt med at gaa ombord i Vognene østfra, for der bliver sat en Vogn til her, og vi to er selvfølgelig de første til at hoppe op og faa fat i hver sin Hjørneplads. Rejse-selskabet er der ikke noget at prale af, det er to tyske Handelsrejsende, der ærlig talt ser lidt „mærkelige“ ud, saa vi paa dansk aftaler, at vi absolut ikke forstaar et Ord Tysk, og heldigvis — for pludselig begynder Rotten og Flodhesten (det lignede de fuldstændig) at tale til os og bliver efterhaanden mindre pæne. Vi vælger nu den nemmeste Maade at afslutte denne „Samtale“ (vi har ikke sagt et Kuk) paa, vi lader, som om vi falder i Søvn; men vi hører dog de to Her-

rer beklage sig til hinanden over, at vi kun taler Engelsk.

Efterhaanden er vi naaet ind i Belgien, og ved den første Station kommer der en Mand og Kone ind. De maa enten være meget rejsevante, eller ogsaa har de aldrig været i en Jernbanekupé før, for de er næppe kommet ind, før de begynder at klæde sig af. Først Overtøjet, saa farer Mandens Jakke og Vest op i Nettet, og Flip og Slips følger efter, Skoene bliver skiftet om med Morgensko, og Konen løsner alle stammende Ting, saasom Bælte, Ærmer og Krave — — men nu sover vi rigtigt, og da vi vaagner et Par Timer senere, har de heldigvis ikke taget mere Tøj af.

Tolden klarer vi nemt, fordi den første Tasse, vi aabner, er saa stoppet, at Indholdet ligefrem vælter ud, saa Tolderen ikke har Mod og Tid til at se mere. Rotten gaar det værre med, han har en større Forsyning af Cigaretter, som Tolderen faar Kig paa, og med et Ansigt som en Eddikebrygger forærer han Franskmanden Tobakken, for at blive fri for at betale Tolden.

Kort efter denne kærkomne Afbrydelse naar vi til Paris, og idet vi skynder os at replettere vore fem Gloser, gaar vi ud paa Perronen, alt imens vi rent ud sagt glor efter en Dame i graa Frakke og med en rød Blomst i Haanden, den Aftale havde vi med Madame. Vi finder hende hurtigt, og inden vi naaer hen til hende, bliver vi enige om, at hun fuldstændig ligner Hævnens Gudinde, som hun staar dér i en lysegraa Frakke, der foldede sig om hende, som den Toga, alle Gudinder afbildes med, og i Haanden holdt hun en rød Gladiolus, der skulde have været i Skraldespanden for flere Dage siden; men nu fuldendte den Ligheden ved at agere Flammesværd.

Gudinden tager en i hver Haand, og af Sted gaar det gennem Vestibuler og underjordiske Gange i det uendelige, til vi troede, at vi var hjemme; men, ak nej — vi standse blot for at blive puttet ind i et Tog, der i Forvejen var saa stoppet som en dansk Spegepølse. Det er underligt, at der er Plads til flere, mente vi; men det var der heller ikke, og en Mand begynder at overfuse os. Madame, der er den eneste, der forstaar et

Kvidder af det, svarer ham igen, og vi venter hvert Øjeblik at se deres Haartotter fare rundt i Luften; men det bliver alligevel os, der standser Striden, for da vi begynder at tale, bliver han saa forskrækket over det danske Sprog, at han bliver som stum.

Under dette Skuespil er vi imidlertid naaet til vort Bestemmelsessted, og vi stiger igen op paa Jordens Overflade, til det Sted, der det første Aar skal være vort Hjem. Den første, der modtager os, er en Kæmpekvinde, en gammel Kokkepige, som vi Tid efter anden tager mangelen en Dyst med, — men det er en anden Historie.

K. P.

Næste Gang paabegynder
vi Hjemturen.

St. Georgsbudskab - 1935.

Kære Spejdere!

Der er et lille fransk Ord, som lyder: At forstaa alt er at tilgive alt. Lad os denne St. Georgsdag tænke paa det. I kender alle sammen, hvor dejligt det er at finde ud af en Ting, saa man forstaar den, det er som at komme ind i et nyt Rum, og ens Verden er blevet større. Og ved at forstaa een Ting, opdager I, at den har Sammenhæng med andre Ting, I har Lyst til at kende — paa den Maade samler I Kundskaber og høster Erfaringer.

Men I ved ogsaa, at I kommer aldrig til at forstaa noget, uden I gør et Arbejde derfor. Den første Gang, I lærte saa simpel en Ting som 2 Gange 2 er 4, maatte jeres Hjerne arbejde. Men for at forstaa jeres Medmennesker, skal I ikke blot bruge Hjernen, men først og fremmest jeres Hjerte.

Nu vender vi tilbage til den lille Sætning: At forstaa alt er at tilgive alt. I vil se, at arbejder I for at forstaa, prøver I at sætte jer ind i andre Menneskers Tankegang og Forhold, saa faar I en helt anden Maade at bedømme deres Væremåde paa. I vil finde, at der ligger en Grund bag alles Opførsel og Handlinger. At se med kærlig Forstaaelse og Tilgivelse paa andre er Vejen til Menneskekærlighed — hvis vi alle ejede den, vilde Verden være lykkeligere.

Husker I den gamle Menneskeven og Skolelærer i „En glad Gut“? Hver Skoledag sluttede han med følgende Vers:

Elsk din Næste, du Kristensjæl,
træd ham ikke med jernskoet Hæl,
ligger han end i Støvet!
Alt, som lever, er underlagt
Kærlighedens Genskabermagt,
bliver den bare prøvet.

God St. Georgsdag allesammen!

En gammel Spejder.

BØGER

„Syng med, Kammerat!“ Lejr- og Vandringsviser af Gustav Biering. 1.00. (Gyldendal.)

Forordet til dette lille Hefte lyder:

For store Kredse af de mange Drenge og Piger, unge Mænd og unge Piger, der færdes i danske Ungdomsorganisationer af forskellig Art, vil en Del af disse Sange og Viser være kendte. Ogsaa Radio-Drengetimernes store Tilhørerskarer vil være fortrolig med en Part af dette Heftes Indhold. Gennem de sidste Aar har Gustav Bierings Sange saaledes vundet Indpas mange Steder, og der udsendes nu her for første Gang et samlet Udvalg af dem, idet Heftet omfatter de allerede kendte og en Række helt nye Ting.

„Syng med, Kammerat!“ er ikke nogen Digtsamling. Her er Tale om Sange og Viser, der kan taale Sol og Regn. Dette Heftes Indhold er beregnet til Hverdagsbrug, hvor Lejrens og Landevejens sunde Ungdom støvner sammen.

Derfor henvender det sig baade til F. D. F.'er og Spejdere, til Vandringsfolk, til Medlemmer af K. F. U. M. og K., D. s. U. og K. U., kort sagt alle de Korps og Organisationer af alle Afskygninger, der samler Ungdom til Møder og Friluftsliv og der har Brug for Sange og Viser for Ungdom. Forhaabentlig vil „Syng med, Kammerat!“ blive vel modtaget i disse Kredse — og blive brugt!

— Til alle Sangene er der let udsatte Noder, og Heftet anbefales paa det bedste.

Lærebog i Dansk Skolesløj. Smaasløjdsystemet. Kbhvn. 1934. 336 Sider. Kr. 4,50.

Dansk Sløjdlærerforening har udgivet en Haandbog, der vil være uundværlig for Ulveforere og for visse Deles Vedkommende til stor Nytte for Spejderforere. (Her tænkes paa Afsnittet: Dansk Snorsløjdsystem, hvilket Ord dækker over Knob og Splejsning). Man maa ikke ved Ordet Skolesløjdtænke paa Træsløjdt, som slet ikke behandles; men der findes i denne fortræffelige Haandbog Vejledning i Lersløjdt, Papirsløjdt, Bastfletning og Kurvefletning. Kan ikke undværes i Flokforernes Bibliotek.

A. J. (Nordisk Spejdersport.)

„Helle i England“ af Marie Møller. (Jespersen og Pio.)

En udmærket Bog, som paa en fornuftig Maade giver en Mængde Oplysninger om England.

Florence Nightingale.

Smaa Ord om store Kvinder.

„Det Arbejde, der duer, er det, der udføres af den dygtige Haand, ledet af den klare Hjerne og inspireret af det kærlige Hjerte.“

Florence Nightingale.

I Skolen lærer vi om Krimkrigen, der udkæmpedes mellem Rusland og Tyrkiet i 1853—56, vi hører om, hvordan England og Frankrig som Tyrkiets Allierede bliver trukket med ind i Krigens Rædsler i Foraaret 1854, og muligvis lærer vi ogsaa en Masse Data og Stednavne og Navne paa tapre Hærførere og modige Generaler; (at være modig vil her sige at have et vist Antal Mord paa sin Samvittighed). Men der er et Navn, vi ikke lærer i Skolen — og det er dog det, der vil huskes af Tusinder og fortjener at huskes af Millioner, naar Feltherrers Navne forlængst er gaaet i Glemmebogen. Efter Krigens Afslutning blev der engang ved en stor Fest for de hjemvendte Officerer foreslaaet, at hver især paa en Seddel skulde skrive Navnet paa den af Krigens Deltagere, der vilde huskes

længst. Det samme Navn fandtes paa hver eneste Seddel — der stod: Florence Nightingale.

Hvem var hun da, den mærkelige Kvinde — hvad udrettede hun? Læs endnu engang over denne Artikel en af Florence Nightingales egne Udtalelser — og du har den bedste Karakteristik af hende selv og hendes store Gerning.

Mange Bøger er skrevet om hende (f. Eks. af Betty Lund, Kristen A. Lange og Edward Cook); læs selv om den lille, engelske Piges Barndom i Italien og paa Faderens Gods i England, om hendes Kærlighed først til sine Dukker, der altid var „syge“, saa til de levende syge og fattige, som hun sammen med Præsten red rundt til, plejede dem, bragte dem, hvad de trængte til; læs om, hvordan hun reddede den stakkels Hyrdes eneste Hund, hvordan hun fra lille ganske naturligt var den, der, naar nogen var syg i Hjemmet, plejede og passede dem. Læs om hendes Ungdom og om hendes Møde med Elisabeth Fry, det Møde, der fik en saa afgørende Betydning for Florence Nightingale og for hele Menneskeheden, det, der fik hende ind paa Studiet af Hospitalsforhold i England, Frankrig, Italien og Tyskland. Efter sin Hjemkomst anvendte hun store Dele af sin Formue til at forbedre Londons Hospitaler og de elendige Forhold, der fandtes der. Dengang var det en foragtet Stilling at være Sygeplejerske, de rekrutteredes fra de allerlaveste Samfundslag, uordentlige, udannede, umoralske, tit fordrukne — saa I kan sætte jer ind i, hvordan Florence Nightingales fornemme Slægt og Omgangskreds saa paa denne hendes Beslutning.

Saa var det, England kom med ind i Krimkrigen. — Efter et indtrængende Opraab fra Fronten til de engelske Kvinder, der ikke burde staa tilbage for deres franske Medsøstre i Fromhed, Selvopofrelse og Pligttroskab, meldte mange sig, men ingen af dem havde nogen Uddannelse — og der var ingen til at organisere dem. En Henvendelse fra Regeringen til Florence Nightingale om at paa tage sig denne store og vanskelige Opgave krydsede netop hendes egen Skrivelse til Krigsministeren, hvori hun stillede sig til Staa-

tens Raadighed. Med et udvalgt Korps paa 38 Sygeplejersker ankom hun til Skutari, 8½ Døgn Rejse fra Krim. Hospitalerne var overfyldte af Saarede. Og hvilken Tilstand, hun dog fandt Hospitalerne i! Snavs, Utøj, Røtter, daarlig Forplejning, ingen Senge, Soldaterne laa paa Gulvene og i Gangene i deres blodige Uniformsfrakker, ekstra Tøj var der intet af. I den foregaaende Maaned var der ialt vasket 6 Skjorter paa Hospitalet.

Den næste Dag ankom en ny Ladning haardt Saarede, de maatte anbringes paa den sølede Jord udenfor. Koleraen rasede, Soldaterne bønfaaldt om ikke at blive puttet i Jorden, for de var rigtig døde. Det betød 20 Timers Arbejde i Døgnet for den lille Stab af Sygeplejersker; og overalt mærkede man Florence Nightingales rolige, myndige Væsen, hendes dygtige Haand, hendes klare Hjerne og hendes kærlige Hjerte. Ved de vanskeligste Operationer kunde man være sikker paa at se hende ved Patientens Side; hver eneste Nat vandrede hun med sin Lampe i Haanden gennem de uendelige Rækker af Sygelejer, altid med et stille Smil til hver eneste een, et opmuntrende eller trøstende Ord, aldrig havde hun travlt. Da hun ikke lagde Skjul paa sin Beundring for Katolikkerne, hos hvem hun havde lært saa meget under sine Hospitalsstudier, undgik hun ikke den Tort, engang at blive beskyldt for Kætter. En irsk Præst, der blev spurgt om, hvilken Sekt hun egentlig tilhørte, svarede: Hun tilhører en Sekt, der desværre er sjælden: Den barmhjertige Samaritans.

Skønt Florence Nightingales Helbred fik et afgørende Knæk under en hidsig Feber, som hun paadrog sig, da hun rejste til selve Krigsskuepladsen for at undersøge og ophjælpe Hospitalsforholdene der, var hun dog, som hun sagde, parat til at udholde Krigen til det sidste sammen med Soldaterne.

Den eneste Hyldest, som hun ved sin Hjemkomst efter Krigens Afslutning tillod, var Nationens Indsamling til et Nightingale-Fond, for hvilket der blev oprettet en Lærestanstalt for Sygeplejersker i London, en imponerende og enestaaende Bygning til 9 Millioner Kroner. Dog kunde hun ikke modsætte sig, at Kong Edward overrakte hende

Fortjenstmedaljen, ej heller at der rejstes en Mindestøtte over hende i London, da hun døde i Aaret 1910, over 90 Aar gammel, et Minde over den øverstbefalende over hele Hærens Hospitalskorps under Krimkrigen.

Ogsaa Digteren Longfellow har sat hende et varigt Minde i sit berømte Digt: Santa Filomena (findes aftrykt i Edward Cook: Florence Nightingale) — en Hyldest til „Damen med Lampen“.

Nigger.

Tropsførerkursus i Paasken.

Onsdag d. 17. blev der pakket Rygsække paa Kraft, det gjaldt om at være praktisk, hverken at faa for lidt eller for meget

Cheferne.

med. Spisegrejer og Viskestykke i Pose. — Hvorfor det; naar man tager paa Husholdningsskole, er der vel alt, hvad man behøver?

Et Par Sko til indendørs Brug. — Tak, de er hos Skomageren og bliver først færdige efter Paaske.

Saadan Uheld kan indtræffe, og selvfølgelig kan vi klare alle Situationer, det er jo derfor, vi er Spejdere; men en Rygsæk er

Depotet er lukket i Juli!

Husk det!

Husk det!

Siv tager Situationen fra oven og nedad!

nu nemmest at pakke, naar de Ting er i Orden, der skal pakkes i den. Husk altid, vi har Selvbetjening.

D. 18. begyndte med graa Himmel og Regn, men der var højt Humør, da vi startede fra Hovedbanegaarden, og allerede paa Storebælt smilede Solen til os. Selvfølgelig var vi noget forsinkede, da vi naaede Korinth, hvor Cheferne og en Masse Spejdere stod og tog imod os, saa der var ingen Tid at spille. Vi fik anvist Værelser og mødte straks efter i Gymnastiksalen.

Det er morsomt at dumpe saadan ned i en større Spejderrede; gamle Venner glæder man sig over at se og opfriske glade Minder med. De nye Kammerater lærer man at kende i disse Dage og slutter dem ind i sin Venskabskreds.

Naa, nu er vist alle samlede, her summer som i en Bikube, men da et Par Toner slaas an paa Klaveret, bliver der stille, og vi synger.

Frøken Flagstad byder velkommen og siger

Chefen leger!

Løyer fremviser stolt sine Telte.

nogle Ord, som egentlig burde staa med Ildskrift over hver Spejders Seng: „Alt Spejdersarbejde er Aktivitet.“ — Og jeg skal love for, de gjorde ikke deres Ord til Skamme paa Spejderskolen; Foredrag, Woodcraft, Husflid o. m. a. fulgte Slag i Slag. Overalt var der Travlhed og Hjælpsomhed.

De fire Dage var forbi, før man havde set sig om, nu skulde der siges Farvel og Tak. Foredrag, Tanker, Idéer laa i ureglementerede Bunker i Hovedet, nu skulde de hjem og for-
døjes.

F. S.

VORE TROPSLOKALER

Et Tropslokale er en Nødvendighed, hvis Tropsarbejdet skal være helt rigtigt, men desværre maa alt for mange Troppearbejde uden Lokale.

I Haab om at give disse Troppe fornyet Lyst til at sætte alt ind paa at faa et Lokale, og ogsaa i Haab om at faa nogle gode Idéer frem, beder vi de forskellige Troppe fortælle, hvordan de bar sig ad med at faa Lokalet, og hvordan de har indrettet sig.

I

Da Hjørring Trop fik et Tropslokale.

Hjørring Trops stille Haab og hemmelige Drøm har gennem lange Tider været et Tropslokale. En Overgang i 1924 havde vi faaet et Værelse; det var ganske lille, men da vi paa dette Tidspunkt kun var

faa Spejdere, gik det meget godt m. H. t. Plads. Af en eller anden Grund maatte vi dog give Afkald paa dette Lokale igen, og vore Møder blev som tidligere holdt rundt omkring, dog som oftest hos vor Tropsfører, Rete. Efterhaanden som Troppen er vokset, er det blevet mere besværligt at samles, og Rete har da gennem længere Tid maaltbevist og systematisk forfulgt vor Tropsraadsformand med Henstillinger om Nødvendigheden af et Tropslokale. Den ellers saa elskværdige Herre var til sidst ganske ude af sig selv og tænkte sikkert mangan Gang: De Pokkers Pigebørn!

Og saa pludselig en Dag sidst i November 1934 ringede Retes Telefon, og Hr. Gindrup meddelte med Befrielse i Stemmen, at han nu havde fundet et Sted til os. Det var ganske vist kun et Kælderrum, men ret rummeligt, og vi maatte faa det ganske gratis, hvis bare vi kunde bruge det. — Det lød tiltalende, og Rete slog selvfølgelig straks til. Da Rete kom hjem, lod hun jo straks Bomben springe: „Aura! Er I tossede, vi har faaet et Tropslokale!“ — For de tilstedeværende var Nyheden saa overvældende, at der lige straks ikke var nogen, der reagerede.

„Det siger du ikke! Hvor?“ lød det endelig.

„Jo, er I tossede! Hr. Gindrup ringede, at vi maa faa et Kælderlokale hos Chr. Lauritzen & Co. Men vi skal selv faa det lavet i Stand, malet og gjort rent, men saa kunde det vist godt gaa an, mente han.

Hurra! Ja, det mente vi sandelig ogsaa; det skulde vi nok ordne.

Nu skulde vi hen at se paa Sagerne og orientere os lidt.

Vi blev ført over en Gaardsplads, ind ad en Dør, ned ad en „delvis Vindeltrappe“ og videre hen ad en smal Kældergang, der drejede et Par Gange; det var uhyre spændende, og saa var vi der pludselig. — Egentlig saa Rummet ikke særlig indbydende ud ved første Øjekast. Det var fuldt af gammelt Papir og „alskens Ragelse“. Jeg skal lige love, der var noget at tage fat paa.

Et Par Dage efter begyndte vi saa Sliddet, hvad jeg nok tør antyde, det blev.

Først og fremmest skulde der jo muges grundigt ud, saa vi rigtig kunde tage et Skøn

„Lynet“ arbejder.

over, hvordan „Rummet“ egentlig saa ud. De to Vægge var Mur og maatte, som vi straks saa, under Behandling af en Murer; de trængte i høj Grad til Pudsning. De andre var af Træ og maatte for Udseendets og Varmens Skyld beklædes med et eller andet. — Lys af en eller anden Slags maatte vi ogsaa have, for der var kun eet Vindue ud til en Lyskasse, saa der var jo næsten mørkt derinde. At lægge elektrisk Lys ind med Maaler og det hele vilde jo blive for dyrt, men vi fik det ordnet saaledes, at vi selv skulde betale Installationen af Lamperne, men maatte benytte een af de Maalere, der var i Ejendommen mod at betale 4 Øre i Timen for Lys.

Spørgsmaalet Varme slap vi ogsaa dejlig nemt over. Tværs gennem Lokalet hen under Loftet gaar der nemlig nogle Varmerør; de var ganske vist isolerede, men vi fik Lov til at skrabe Isoleringen af, og saa er der altid dejlig lunt dernede.

Imidlertid skulde vi jo ogsaa have nogle Møbler, og vi henvendte os til „Wolle“, en „grøn Dreng“, og bad om Raad m. H. dertil. Han var straks Fyr og Flamme, skaffede Priser og Overslag og tilbød at sætte det hele op. Langs hele den ene Væg og et Stykke hen ad den tilstødende er der lavet en fast Bænk inddelt i 4 Rum, der aabnes ved at

slaa Siddeplader op, og hver især forsynet med Laas. Desforuden har vi faaet 2 almindelige Bænke og 2 Borde med polerede Plader. En Bogreol har vi ogsaa.

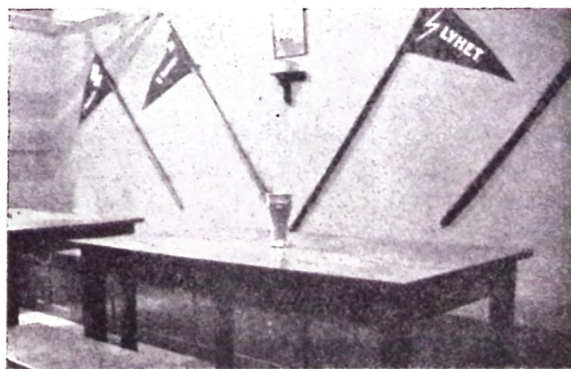
Alle Møblerne malede vi grønne efter alle Kunstens Regler, og Væggene limfarvede vi med en smuk saakaldt Solskinsfarve. Døren, der er forsynet med en Rude, blev ogsaa malet grøn med en smal, hvid Kant omkring Ruden, Vinduet blev malet hvidt og Lyskassen hvidtet. Loftet gav vi en Gang hvid Limfarve, og de forskellige Vand- og Varmerør, der gaar gennem Lokalet, camouflerede vi bedst muligt med de forskellige Farver.

Pludselig en Dag, da vi stod midt i alt Roset, kom Rete og sagde: „I er vel klar over, at vi holder Indvielsesfest den 21., og at det hele ogsaa til den Tid skal være helt tørt, saa at vi ikke sidder og hænger fast nogen Steder!“

Vi saa paa hinanden og maabede vist ganske lidt; der var nemlig ikke ret mange Dage til den 21., og vi havde ikke saa lidt af Arbejdet tilbage; vi strammede os dog hurtigt op og fik sagt et: „Javell!“

Naa, saa oprandt den 21., og det var virkelig lykkedes os at faa det hele gjort færdigt paa nær altsaa Udsmykningen af Lokalet; den maa komme lidt efter lidt.

Der herskede en vis højtidelig Stemning ved dette første Tropsmøde i vort nye Tropsløale; hertil bidrog dog ikke mindst den Kendsgerning, at vi jo netop Dagen i Forvejen havde modtaget det glædelige Budskab, at Uniformsforbudet nu endelig var ophævet for os Spejdere, saa alle vi store Spejdere, der paa nogen Maade kunde, mødte i Uniform. Des-

Interior fra Lokalet.

Husk,
Depotet er lukket i Juli!

uden havde vi den Glæde at se Kätchen Spindler, Troppens Starter, som vor Gæst.

Iøvrigt forløb Aftenen hyggeligt med Chokoladebord, Oplæsning af Julefortællinger o. s. v.

Rete havde skrevet en Sang i Dagens Anledning, og den sluttede saaledes:

og her skal altid være rart
og rent — med Orden flot!
og nedenunder stod der:
Er det et Ord?

Ja, det er det sikkert! Vi er ikke saa lidt stolte af det Lokale, som vi nu selv har slidt med, og jeg tror nok at turde love, at vi alle sammen er ivrige efter at holde det i smuk Orden.

As.

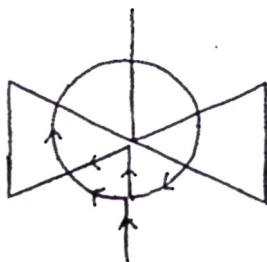
Husk, Depotet er lukket i Juli!

Løsning paa Præmie-Opgaverne.

For Genier: x: Mad.
y: Papir.
z: Avis.

Tændstik-Puslespil: 4 over 1, 6 over 9, 8 over 3, 2 over 5, 10 over 7. (Opgaven kan ogsaa løses paa andre Maader.)

Kan du tegne?

De heldige Vindere blev henholdsvis Snip, 4. Kbhvn., Kvik Capito, 4. Kbhvn., og Inger-Mari Faurholt, Slagelse.

Præmierne er tilsendt.

Løsning paa „Kan I klare dette?“

1. Huskat — Muskat. 2. Lim — Mil. 3. Dom — Mod. 4. Syl — Lys. 5. Præmisser. 6. Mælk — Kælk. 7. Vand — Land. 8. Maal — Saal. 9. Dæk — Sæk. 10. Jod — Sod.

DEPOTET MELDER

i denne Maaned om en Ting, som jeg tror, Divisionschefer og Tropsførere bliver glade for — vi har faaet Silkeslips, noget dejligt Tøj i den rigtige grønne Farve — de koster 4,50 Kr. og pynter kolossalt paa en Gallauniform! Er der ikke ogsaa noget tiltalende ved at have Forskel paa sin Hverdagsuniform og sin Gallauniform — lidt andet end bare Sløjfen? — Jeg synes det!

Depotet fører nu 2 nye Uniformsstørrelser: Nr. 2 a, der er 105 cm lang, men samme Skulderbredde som 2, og 5 a (for de allerlængste) 138 cm.

	tyndt Stof	svært Stof	Lejrkittel
Nr. 2 a	12,00 Kr.	13,00 Kr.	6,50 Kr.
5 a	14,50	16,25	7,75

Dette og meget andet findes i Depotets nye Prisliste — skriv efter den — her finder I alt, hvad I ønsker, ogsaa om Telte og Lejrudstyr.

Priserne paa Lejrudstyr Side 2 i Aprilbladet var ikke rigtige, saa dem skal I ikke rette jer efter.

Og saa til sidst en Nyhed, som mange vil glæde sig over i Lejrene i Sommer. Det er Madrasvaar, der er Tale om — vi kan blive fri for at se Halmen flyde ud alle vegne og lyserøde og blaa Betræk mellem hinanden. Foruden de Enkeltmandsmadrasvaar, jeg skrev om i Aprilbladet, har vi nemlig nogle ganske nye 3 Mands Madrasvaar af Hessian; der hører altsaa kun 2 af den Slags til et Patruljetelt, og Troppen anskaffer det sammen med Teltet — det koster 5,75 Kr.; har man saadan to i sit Telt, vil man kunne have en vældig flot Teltorden — og det vil vi alle, ikke??

Og prøv saa at lægge Mærke til alt, I nu læser, og forstaa det — det sker jo nemlig desværre, at en Besked, der skal huskes, maa gentages mange Gange, før den gaar ind i smaa — og for Resten ogsaa store — Spejderses Bevidsthed — men husk nu dette: Depotet er lukket fra d. 14.—22. Maj, og ingen Bestillinger bliver ekspederet i den Tid.

Depotforvalteren.

Meisernes Tropsfest den 3. April 1935.

Meises Trop har holdt Fest. — Ja, jeg tør nok sige, det det endnu har været den bedste Tropsfest, jeg har været med til. Den blev holdt i Palælokalernes store Sal i Klerkegade — og der var fuldt Hus med det samme.

Der var et meget stort Program.

Først saa vi en yndig, lille Spejder — klædt i Folkedansedragt — der skriftede for sin Moder, og derefter spillede Troppens mindste Spejdere „Prinsessen paa Ærten“. De udførte det nydeligt og høstede ogsaa et stort Bifald.

Det næste Nummer paa Programmet var „Svinedrengen“. Heri gjorde Prinsessen stor Lykke ved sin Ugidelighed og Fornemhed; men det blev jo som bekendt ogsaa straffet, da hun til sidst maa sidde grædende tilbage — forladt af den Prins, hun først forkastede.

Det sidste Nummer før Pausen var „Emilies Hjertebanken“, spillet af Lise Thomsen, der er Elev paa Det kgl. Teater. Det er umuligt at beskrive den Jubel, hun vakte. Hun dansede let som et Fnug over Scenen, med Begejstringen og Forventningen malet i Ansigtet og i hver af hendes Bevægelser — kort sagt: hun var aldeles henrivende. Hun blev ogsaa kaldt frem tre Gange og modtog dybt nejende Publikums Hyldest. Saa kom Pausen.

Efter denne, der varede $\frac{1}{2}$ Time, spillede nogle af Troppens store Spejdere „Abekatten“. Meise selv spillede en betydelig Rolle som en gammel, gnaven Husbestyrerinde hos en sær, jomfrunalsk Naturforsker. Denne havde uddannet sin Broderdatter, der var forældreløs, i Naturhistorie, men vil paa ingen Maade have, at hun gifter sig. Efter mange Kampe lykkes det dog de to elskende at blive forenede, takket være „gamle Ole“, der tjener hos Naturforskeren. — Det blev glim-

rende spillet, især morede Publikum sig uhyre over at se Meise som den arrige, snerpede Jomfru (man er jo ikke vant til at se hende saaledes til daglig — heldigvis).

Aftenens Program sluttede Kl. 11, og jeg tror bestemt, at vi alle var enige om, at det havde været en dejlig Aften, takket være Meise og hendes flinke Spejdere.

Kvik, IV. Kbhn.

Den tilfredses Aarskalender.

Kender I det, at Mennesker næsten altid gør Vrøvl over Vejret eller over Aars-tiden? Snart er det for varmt, snart er det for koldt, altid hører man gnavne, ublide Bemærkninger om det stakkels Vejr.

Skal vi Pigespejdere ikke prøve at være tilfredse med, som det nu engang er her i vort lille kære Land med det omskiftelige Vejrlig, snart Smil, snart Graad?

For Morskabs Skyld har jeg lavet mig en Vejrkalender, som gør — muligvis da — at man føler sig tilfreds med det, som det nu engang er.

Januar: Man glæder sig over det nye Aar, der skal til at begynde, alt det, man skal naa og opnaa i det dejlige nye Aar.

Februar: Da begynder man at mærke, at Dage bliver længere, og Maaneden er saa kort, at man hurtigt kan naa ind i Forventningsmaaneden

Marts, hvor Solen begynder at varme, hvor Luften, man indaander, mærkes krydret i Modsætning til Vinterens Luft, der bare føles kold og er uden Duft.

April: Nu tager alting Fart, det myldrer op af Jorden med fine grønne Blade, alt det, som vi senere hen kalder for Ukrudt, men som ved den første Tilsynekomst melder Foraar til os.

Maj: Nu er Underet sket. Danmarks skønneste Tid er inde. Den lysegrønne Bøg staar i al sin Skønhed, Skovbunden vrimler af alle Slags Blomster, Haven er et eneste stort Blomsterbed af de skønneste Foraarsblomster.

Depotet er lukket i Juli!
Husk det! Husk det!

Juni er Alvorens og Forventningens Maaned.

I den afsluttes Skoleundervisningen for manges Vedkommende med Eksamen — til Glæde for de flittige, til Skuffelse for de mindre flittige, og derefter kan man med mere eller mindre god Samvittighed begynde at glæde sig til Feriens og Lejrenes Maa-
ned:

Juli. Nu rejses der til Skov og Strand, til fremmede Lande, til større og mindre Lejre, og inden man ved et Ord af det, er man midt i

August og dermed tilbage til Arbejdet, som man kan hilse med friskt Mod, uden derfor at tage Afsked med den dejlige Sommer. Der er stadig Lejlighed til dejlige Ture og week-ends.

September er lidt gennemsigtig, klar og frisk. I Løbet af Maaneden har vi Frugt paa Træerne, alle Blomster gløder i stærkere Farver, Træerne skifter langsomt Farve fra grønt til bronze og rødt, dejligt, men vemodigt.

Oktober: Blæsten farer over Landet. I Begyndelsen af Maaneden glæder man sig endnu over det aller allersidste af Eftersommeren. Frugtkældrene fyldes, endnu faar man sig mangan en dejlig Solskinsdag, som man er taknemmelig for. Der er dejligt lange Aftener, hvor man hygger sig med Bog og Husflid.

November: Dagene er blevet kortere, man maa skynde sig, hvis man skal naa noget ved Dagslys, og i alt det Mas aner man ikke, hvordan det er blevet den 24. November, og man siger med Forventning i Stemmen: „Tænk, i Dag om en Maaned er det Juleaften,“ og saa gaar vi ind i Julemaaneden

December, og bare Ordet taler for sig selv, den behøver jeg ikke at sige noget godt om.

Nu er Aaret omme, hver Maaned har været en Oplevelse, og der har ikke været Spor af Grund til at ærgre sig, vel?

Fromse.

Har du presset Blomster?

Ellers er det paa Tide, du faar det gjort. Blomsterpresning er vist noget, faa kan udføre saadan, at man, naar Blomsterne engang er færdige, kan se, hvad det er for nogle, uden at se alt for længe paa Underskrifterne.

Det er slet ikke saa svært at presse Blomster fint, og saa de beholder Farven. Du skal

bare samle nogle pæne Eksemplarer af den Blomst, du vil presse — tag altid to, selv om du kun har Brug for en, saadan at du kan vælge den pæneste pressede.

Er det en saftig Blomst, skal du lægge den mellem to Stykker tykt Træpapir og presse Saften ud af Stængel, Blade og Blomst, derefter lægger du den mellem to nye Stykker Træpapir saadan, at Blomsten bliver flad og ligger pænt udbredt med selve Blomsten

fræmad og den rigtige Side af Bladene ud. Er det en „tør“ Blomst, behøver du ikke at klemme den først, men anbringer den straks mellem to Stykker tykt Træpapir og lægger den i let Pres, f. Eks. under et Par tykke Bøger, en Bog og et Strygejern ell. lign. Her lader du Blomsten ligge 2—3 Dage, den skal helst ligge paa et nogenlunde tørt Sted, men ikke i Ovn, paa Kakkelovn, Varmeapparat ell. lign.

Husk, Depotet er lukket i Juli!

Naar de 2—3 Dage er gaaet, tager du forsigtigt Blomsten frem. Er den fint glat, skifter du Trækpapir og lægger Blomsten i Pres igen, men i stærkere Pres, saaledes kan du godt nu anvende 2 Strygejern eller flere tykke Bøger.

Naar saa Blomsten har ligget i 14 Dage til 3 Uger, er den tør nok til, at du kan klistre den op og forsyne den med Navn, Dato og Findested.

Hvis du ikke sørger for at skifte Trækpapirerne, bliver Blomsterne let mugne og skjoldede, saa du kan godt en Gang i Løbet af de sidste 14 Dage kigge til dem.

Georgine.

LANDET OVER

Hellerup Division. Januar Kvartal 1935.

I. Hellerup: Troppen har en Sangkonkurrence, IV. Patr. vinder Solvpladen. Troppens Spejdere deltager i Tromme- og Sangkursus. Der trænes til Proverne og Væbnersnoren. Forøvrigt arbejder Troppen til en stor Fest, der skal afholdes i April Maaned.

II. Hellerup: Nytaarsparade i Sollerød. Patr. har arbejdet med Proverne og Væbnersnor. Troppen har Besøg af 2 Førere fra Helsingborg. Thinking-day-Fest, hvor hele Troppen deltager. Helsingborg-Pigespejdere paa Besøg i Troppen i Marts.

I. Østerbro: Patruljerne træner til Proverne, og Førerpatruljen træner til I. Kl. Proven. Troppen har afholdt Thinking-day-Fest og Fastelavnsfest.

II. Østerbro: Patruljerne træner til Proverne og Væbnersnor. Troppen er paa Fastelavnstur til Hareskov, har besøgt Carlsberg Bryggerierne og haft Standerindvielse i II. Patrulje.

Divisionens Troppe har deltaget i Paraden for Spejderchefen den 24. Februar.

Ida Thorbek, konst. Divisionschef.

Grundet paa Divisionschefens Sygdom er Rapporterne Hellerup, Antvorskov og Hroar forsinket.

Ida Thorbek, Divisionschef.

Antvorskov Division. Januar Kvartal 1935.

I. Samso: Patr. træner til II. Kl. Proven. Troppen i Januar 7 Aars Fødselsdag. Førerpatr. træner til I. Kl. Proven m. Samariterkursus. Tropstur med Øvelse i Højdebedømmelse. Thinking-day-Fest.

I. Korsør: Fejrer Fødselsdagsfest i Januar. Patruljerne træner til I. Kl. Proven. Troppen deltager i en Tropsfest i Slagelse. Fastelavnsfest med Kamerataften. Tropstur med forskellige Øvelser.

I. Sorø: Deltager i Slagelses Tropsfest. Patruljerne træner til Proverne. Troppen holder Fastelavnsfest.

I. Slagelse: Fælles Nytaarsparade med de politiske Ungdomsorganisationer i Byen. Patruljerne træner til Proverne og Vandreplassen. Forerne til

Tropsfest i Korsør. Tropsfest i Februar, Foredrag af Estrid Ott. Festen gav 196 Kr. i Overskud ved Salg af Husflid. Tropsaftener med Lege og Sange.

Ida Thorbek, Divisionschef.

Hroar Division. Januar Kvartal 1935.

I. Roskilde: Træner til II. Kl. Proven i Patruljerne. Tropstur til Boserup, Sporing. Troppen paa Travetur Kværkeby—Ringsted — besøger Sct. Bendts Kirke.

Ida Thorbek, Divisionschef.

HUSK

kun at skrive paa den ene Side af Papiret, naar I indsender Artikler til Bladet. Trykkeriet modtager ikke Manuskripter, hvor der er skrevet paa begge Sider, og Redaktøren har andet at bestille end at renskrive indsendte Artikler.

HUSFLIDSFONDET

Fra Odense Trop modtaget 20,00 Kr. — med tidligere indkomne Beløb ialt 184,00 Kr.

Bidrag til Fondet indbetales til Fru Hanna Lund, Læssøeg. 198, Odense. Postgiro 43197.

Meddelelser fra Korpset.

Den danske K. F. U. K.-Lejr, som vi har faaet Indbydelse til, er blevet udsat til 2.—11. August.

* * *

Bestyrelsesmøde afholdtes Søndagen den 12. Maj i Slagelse. Bestyrelsen vedtog i Anledning af Korpsets 25 Aars Jubilæum at indlede Jubilæumsaaret med en Festmiddag i København den 10. Oktober for Førere og Spejdere over 18 Aar. Prisen for Deltagelsen vil senere blive bekendtgjort. — Jubilæet vil endvidere blive fejret ved en stor Korpslejr (med international Deltagelse), der afholdes i Jubilæumsaaret 1935—36.

Korpset er blevet optaget i Herbergs Ringen, og de Troppe, der skal paa Vandretur og ønsker at benytte Vandreherbergerne, kan ved Henvendelse til Korpskontoret faa udstedt Vandrekort.

KØB TELTE - NU!

Korpsets Standardtelt — et Patruljetelt af 8oz Army Duck — 96,00, Underlag 24,50

4 Mands Letvægtstelt (Cottonette) 40,00, Underlag 12,60

4 Mands Letvægtstelt (Silkonette) 45,00, Underlag 12,60

2 Mands Letvægtstelt (Cottonette) 27,00, Underlag 8,40

2 Mands Letvægtstelt (Silkonette) 34,00, Underlag 8,40

Køkkentelt, Tvistlærred 32,00

Køkkentelt, Cottonnette 38,00

Disse Telte kan leveres paa ganske kort Tid, men Depotet modtager Bestilling paa hvilket som helst Telt, De ønsker.

Skriv blot til Korinth!

Har Du dit Lejrudstyr i Orden? Se bl. a. Side 2

FRITZ HEIMBÜRGER

GULDSMEDEMESTER

KØBMAGERGADE 63—65 CENTRAL 7730—10730

PRÆMIER — EMBLEMER — MEDAILLER
PLAQUETTER — FORLOVELSESRINGE
I ALLE FAÇONER

REDAKTION: *Merete Kloch*, Hjørring. (Hertil sendes alt angaaende Bladets Indhold.)

ADMINISTRATION: Bladkontingent sendes til: »Pigespejderne«, Spejderskolen, Korinth, Fyn. PostgiroKonto: 36302

EKSPEDITION og TRYK: Fyens Stiftsbogtrykkeri (Dreyer), Odense. Afleveret til Postvæsenet den 15. Maj 1935